

РЕШЕНИЕ

№ 4757

гр. София, 12.07.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 22.05.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **2492** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, ал. 1 от КСО.

АССГ е сезиран с жалба от Л. С. Р. против Решение № 2153-21-26 от 06.02.2017г. на Директора на Териториално поделение – С. град на НОИ, с което са оставена без уважение жалбата на Р. срещу разпореждане №[ЕГН]/40/31.05.2016г. на ръководител „ПО“. Излага съображения за незаконосъобразност на акта и моли същият да бъде отменен като такъв. Сочи, че не споделя доводите на решаващия орган напаревин относно стажа му касаещ командировката ме в Г. през 1979-1988г., съответната категория на труд положен при работодателя МЗ „Червена звезда“ и стажа при работодателя [фирма]. Моли решението и оспореното разпореждане да бъдат отменен по мотиви изложени в жалбата.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, явява се лично и чрез адв.М. и адв.Д.-М., които поддържат изложеното в жалбата. Подробни съображения излагат в писмени бележки. Претендират разноски.

Ответникът, Директора на ТП на НОИ С. град, чрез юрк.М. оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Подробни съображения излага в писмени бележки.

СГП, редовно призована не изпраща представител и не взема отношение по жалбата. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С атакуваното решение била отхвърлена жалбите на Р. и било потвърдено разпореждане №[ЕГН]/40/31.05.2016г. на ръководител „ПО“. Решението е издадено от компетентен орган – Директора на Териториално поделение-С. град съгл. чл.117, ал. 1 КСО, видно от представената на л. 358 от делото заповед от 27.07.2012г., с която Т. Б. В. е назначен на посочената длъжност.

С разпореждане №[ЕГН]/40/31.05.2016г. на ръководител „ПО“ е отказано отпускането на пенсия на жалбоподателя за осигурителен стаж и възраст, доколкото Р. не разполага с предвидената в закона осигурителен стаж.

Със заявление вх. № МП-59409/13.05.2014г. Л. С. Р. е поискал да му бъде отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което е представил изискуемите съгласно чл.2 от НПОС документи за осигурителен стаж и осигурителен доход и документ за прекратяване на осигуряването. С оглед на изричното декларирано искане на жалбоподателя да му бъдат отпуснати пенсии от Германия и Б. съобразно положения от него стаж в тези държави, пенсионният орган е поискал потвърждаването му респективно до Германския и Белгийския осигурителни институти.

В хода на образуваното пенсионно производство жалбоподателят е уведомен на 11.07.2014г. за извършеното зачитане на осигурителния му стаж съобразно представените от него и надлежно оформени документи, както и че са предприетите действия за потвърждаване на положения от него трудов стаж в Германия и Б. и след получаване на отговор, длъжностното лице по чл.98 от КСО ще се произнесе по правото на пенсия.

Длъжностното лице по чл.98 от КСО е предприело действия за изясняване на положения от лицето осигурителен стаж при осигурителя К. "Червена звезда" Дебелец, оформен в трудова книжка и удостоверение образец УП-3 изх. № 25/10.03.2014г., издадено от правоприемника му [фирма]. Изясняването му се е наложило, тъй като по събраните и налични документи относно този осигурителен стаж по трудова книжка в по-голямата си част се дублира със стажа на жалбоподателя, положен в Германия.

От отговора на [фирма] явяващ се правоприемник на К. "Червена звезда" Дебелец и след проверка в съхраняваната разплащателна документация е удостоверено, че Л. Р. в периода 24.07.1979г.-31.10.1981г. не е осъществявал трудова дейност на територията на Република Б. и не е осигуряван съгласно българското законодателство. В разплащателните ведомости на дружеството липсват данни за жалбоподателя, поради което УП-3 изх.№ 25/10.03.2014г.е анулирано.

Междувременно Германския осигурителен институт е потвърдил, че Л. Р. е осигуряван в Германия в периода 24.07.1979г.-31.10.1981г., но процедурата по преценка на правото на пенсия по немското законодателство продължава. Потвърден в хода на производството е и осигурителен стаж в периода 01.01.1992г.-31.12.1994г. от Белгийския осигурителен институт в размер на 01 година 07 месеца и 19 дни.

Според пенсионният орган стажът положен при осигурител [фирма] в периода 01.04.1990г.-06.09.1991г. и фигуриращ в трудова книжка №166/10.05.1971 г. не е надлежно заверен за този период, както и че лицето не е представило осигурителна книжка, съгласно чл.6 от ПП на дял III на КТ от 1951 г. /отм./, поради което този период не е зачитан при преценка на правото на пенсия.

По служебен почин от контролните органи при ТП на НОИ С.-град и със съдействието на жалбоподател, била извършена проверка на осигурител [фирма], с оглед удостоверяване на осигурителен стаж и доход на жалбоподателя в периода

01.04.1990г.-06.09.1991г. при този осигурител. Осигурителят е заличен от търговския регистър, считано от 01.01.2012г. на основание §5, ал.1 от Закона за търговския регистър. На адреса посочен за седалище на осигурителя, не е открит собственика или негов представител, поради което проверка на този осигурител не може да бъде извършена.

При така установени обстоятелства, пенсионния орган приел, че за периода 12.06.1979г.-23.07.1979г. и 01.11.1981г.-20.01.1982г., положения труд на длъжност шлосер при осигурител К. "Червена звезда" Дебелец бил при условията на трета категория труд, а осигурителния стаж в периода 23.07.1979г.-31.10.1981г. за положен съгласно немското законодателство.

С оглед събраните факти и обстоятелства е постановено разпореждане № [ЕГН]/30 от 17.04.2015г. от ръководител "ПО", с което е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя. В мотивите на административния акт е посочено, че на жалбоподателя е зачетен общ осигурителен стаж по българското, немското и белгийското законодателство в размер на 37 години 01 месец 00 дни, в който е включен и зачетения осигурителен стаж при К. "Червена звезда" Дебелец, както и положения в Германия по периоди. Отражено е, че съгласно констативен протокол изх. № УП-1791 #2/11.02.2015г. не се зачита за осигурителен стаж за периода 01.04.1990г.-06.09.1991г. от ЕТ С. К.. Пенсионният орган обосновава отказа си и на обстоятелството, че в предоставения срок за закупуване на недостигащ стаж жалбоподателят не е представил доказателства за извършеното плащане.

Производството по оспорването на разпореждане №[ЕГН]/ 40/31.05.2016г. на ръководител „ПО“ и потвърждаващото го Решение № 2153-21-26 от 06.02.2017г. на Директора на Териториално поделение – С. град на НОИ е идентичен с гореизложеното, като касае размерът на зачетения осигурителен стаж на лицето във връзка с правото му на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по КСО.

По допълнително приобщените към административната преписка документи, както и в изпълнение на Решение на Директора на ТП на НОИ - С. град от 06.11.2015г., е извършена допълнителна проверка на [фирма], обективирана в Констативен протокол от 11.12.2015г. Въпреки предприетите от компетентните органи действия вследствие на липсата на автентични документи за времето 01.04.1990г. -06.09.1991г., осигурителния стаж положен при цитирания осигурител не може да бъде зачетен и взет предвид при преценката на правото.

В производството по оспорването на разпореждането от 31.-05.2016г. Р. е внесъл допълнителни осигурителни вноски чрез [фирма] на дата 15.09.2016г. При направена проверка обаче в информационната система, а именно Р. не се установи да има допълнително внесени осигурителни вноски, които да касаят гореспоменатия осигурител. С писмо изх. № 1012-21-1430#1 от 31.10.2016г. от Дирекция „К.“ при ТП на НОИ -С. град е изискано да бъде извършена проверка на осигурителя [фирма] за времето 01.01.2003г.-21.05.2003г., с цел установяване на изложените факти. Видно от отговор с вх. № 1012-21-1430#2 от 15.11.2016г. органите по чл.108 от КСО са установили, че [фирма] не е пререгистрирн в срока по §4, ал.1 от ПЗРЗТР, поради което същият е заличен служебно, считано от 01.01.2012г. Установено е, че Ю. В. Г. е с постоянен и настоящ адрес в [населено място]. С оглед установените данни с последващо писмо изх. № 1012-21-1430#3 от 16.11.2016г. е поискано да бъде извършена проверка на едноличния търговец от компетентното ТП на НОИ -гр. Я.. На 25.01.2016г. е получен отговор вх. № 1012-21-1430#4, от който е видно, че на

собственика на едноличния търговец е изпратена покана по постоянния адрес да се яви в ТП на НОИ - [населено място] с цел изясняване на осигурителния стаж на Л. Р.. Писмото е получено от бащата на Ю. Г., който заявява, че същият не живее и не работи на територията на област Я., поради което проверка не може да бъде извършена.

По изложените съображения и предвид установените данни, аргументите на жалбоподателя, отнасящи се до обстоятелството, че има допълнително внесени осигурителни вноски, не могат да бъдат потвърдени, нито от данните в Р., нито от предприетите действия от ТП на НОИ - С. град, в съответствие с изискванията на АПК.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че зачетения осигурителен стаж на лицето положен в [фирма] е както следва: 01.11.2002г. - 31.12.2002г. в размер на 00г., 02м., 00д. и 01.01.2003г. - 25.05.2003г. в размер на 00г., 02м., 11д. на длъжност ел. техник".

По делото са приети като доказателства, тези по административната преписка, приложените с жалбата и приетите от настоящият състав – постановление №16/1976г., разпореждане на Министерски съвет от 07.04.1958г., както и писмо от Столично управление „Социално осигуряване“, заповед № 2146/ 27.07.2012г.; заповед №1712 /17.08.2015г на Управителя на НОИ, представените писмени доказателства към молба на жалбоподателя от 30.03.2018 г.

По делото са изслушани заключенията на основна СИЕ и заключението на допълнителната такава, от които става видно, че общия трудов стаж на Р. възлиза на 37 години, 3 месеца и 7 дни. Ако бъде призван стажа от работодателя [фирма] 2 месеца и 24 дни и трудови стаж от [фирма] посочен в трудовата книжка – 6 месеца и 15 дни, то общия трудов стаж на Р. бил възлизал на 37 години, 7 месеца и 29 дни. Съгласно разработените два варианта в допълнителното заключение, е налице разлика относно стажа по календар и стажа по заверка на трудовата книжка, като разликата във вариантите се дължи на преценката на стажа при работодател – [фирма], [фирма], и категорията на стажа при К. “Червена звезда“ -гр.Дебелец. Съдържанието на двете заключения ще бъдат изследвани с мотивите на настоящото решение.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Настоящият състав намира, че атакуваният административен акт е правилен и законосъобразен, като издаден от компетентен орган, в предвидената писмена форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила.

Спорът по делото се свежда основно до продължителността и категорията на зачетения осигурителен стаж на жалбоподателя за периода 12.06.1979г. - 20.01.1982г.; незачитането от пенсионния орган на осигурителен стаж за периода 01.04.1990г. - 06.09.1991г. от [фирма]; продължителността на зачетения осигурителен стаж за периода 01.11.2002г.- 25.05.2003г. от [фирма] и неправилно зачитане на осигурителен стаж в П. КЦИВ С. за периода 11.05.1971 г.-11.03.1978г. в размер на 6 години и 1 месец, вместо 6 години, 10 месеца и 1 ден, както и искания за зачитане на стаж в размер на календарната му продължителност за всички периоди, отразени в трудовите книжки на жалбоподателя. независимо от извършената заверка от работодателя.

Според настоящият състав, при зачитането на осигурителен стаж за спорните

периоди, административният орган е спазил всички приложими по време на полагане на стажа законови разпоредби за надлежното му установяване и зачитане и разпоредбите по категоризиране на труда, като е взел предвид всички събрани в административното производство доказателства в тяхната съвкупност.

За периода 11.05.1971г.-11.03.1978г. в трудова книжка №166/10.06.1971 г. е надлежно заверен осигурителен етаж в размер на 6 години и 1 месец, положен като монтьор по К. и А в П. КЦИВ - С.. При преценка правото на пенсия правилно за този период е зачетен осигурителен стаж в размер на 6 години и 1 месец съобразно заверката в трудовата книжка. Стажът е зачетен от втора категория труд по т.66г от ПКТП/отм./ Според съда, искането на жалбоподателя за този период да му бъде зачетен стаж от втора категория труд в размер на календарната продължителност на периода е неоснователно.

Съгласно т.6, ал.2, 6.“в“ от Инструкция №2492 за реда и начина за издаване на документи за трудов стаж /обн. ДВ. бр.20/12.03.1968г./, действаща през спорния период, в трудовата книжка се вписва продължителността на придобития от работника или служителя трудов стаж към датата на прекратяване на трудовия договор, изчислена по посочения в т.7 от инструкцията начин. В т.8 от Инструкцията изрично е регламентирано, че удостоверенията обр.УП-30 и УП-2 и трудовите книжки се подписват от ръководителя и отговорния счетоводител и се подпечатват с печата на учреждениято, предприятието или организацията. Съгласно Инструкцията редовните вписвания в трудовите книжки за придобит до 1 юли 1960 година трудов стаж служат за класиране и пенсиониране, макар и да не са оформени по начина, указан т.6, ал.1. 6‘V, ако изплащателните документи за това време липсват. Възможността за зачитане на неоформен по реда на Инструкцията трудов стаж само за периода до 1 юли 1960 година е свързана с действащата до приемането ѝ Инструкция за данните, които е необходимо да съдържа трудовата книжка за установяване на трудов етаж за пенсиониране и класиране /обн.ДВ, бр.53/01.07.1960г./, в която за първи път е регламентирано задължение на работодателя за вписване на изслуженото време в предприятието и съответствието му с изплащателните ведомости или други разплащателни документи, което следва да бъде подписано от ръководителя и отговорния счетоводител и подпечатано с печата на учреждениято.

Според съда, видно от посочените разпоредби, липсва законово основание при преценка правото на пенсия на жалбоподателя да бъде зачетен осигурителен стаж за периода 11.05.1971 - 11.03.1978г. в по-голям размер от надлежно заверения трудов стаж от работодателя.

За периода 12.06.1979г. - 20.01.1982г. при преценка правото на пенсия е зачетен осигурителен стаж от трета категория в общ размер 2 години, 7 месеца и 7 дни както следва: от 12.06.1979г. до 23.07.1979г.- 2 месеца и 11 дни / шлосер в К.“ Червена звезда” Дебелец - по удостоверение УП-3 №25/10.03.2014г. от [фирма]; за периода 24.07.1979г.-31.10.1981 г. - 2 години, 3 месеца и 7 дни - положен стаж в Германия / зачетен в календарната продължителност при спазване на чл.16, ад.4 от НПОС/; за периода 01.11.1981г.-20.01.1982г.-2 месеца и 19 дни / по УП-3 №25/10.03.2014г. от [фирма]/.

В трудовата книжка на жалбоподателя за целия период е оформен стаж като шлосер в размер на 2 години, 4 месеца и 10 дни от К. "Червена звезда" Дебелец. Представен е и образец УП-3 № 25/10.03.2014г., издаден от [фирма]. За част от отразения в трудовата книжка период -24.07.1979г.-31.10.1981г. е потвърден стаж от Германския

осигурителен институт.

С оглед установеното дублиране на стажа, потвърден от Германия, с отразения стаж, видно от удостоверение изх.№77/13.08.2014г., издадено след извършена проверка, за периода 24.07.1979г.-31.10.1981 г. Л. Р. не е осъществявал трудова дейност на територията на Република Б. и не е осигуряван съгласно българското законодателство, поради което [фирма] анулира трудовия стаж за периода 24.07.1979г.-31.10.1981 г. в УП-3 №25/10.03.2014г.

Съгласно чл.3 от действащата по време на полагане на стажа в Германия Спогодба между правителството на Н. република България и правителството на Германската демократична република за сътрудничество в областта на социалната политика, задължението за осигуряване и вноски по общественото осигуряване на работници и служители се уреждат съгласно законните разпоредби на страната, на чиято територия се упражнява трудовата дейност, даваща основание за общественото осигуряване, доколкото в тази Спогодба не се предвижда друго.

Осигуряването на Р. е провеждано съгласно посочената Спогодба, което се доказва и от обстоятелството, че за периода 24.07.1979г.-31.10.1981г. на Л. Р. е потвърден осигурителен стаж от Германия, въз основа на който му е отпусната и пенсия от Германия. Видно и от представения образец УП-2 018/20.03.2015г. издаден от [фирма], за работата си в Германия за периода 24.07.1979г.-31.10.1981 г., жалбоподателят няма получено възнаграждение, върху което да са внесени осигурителни вноски.

При преценка правото на пенсия е зачетен стаж за целия период от 12.06.1979г. до 20.01.1982г., като съдът не възприема доводите на жалбоподателя относно категорията на зачетения осигурителен стаж. За зачитане на трудов/осигурителен стаж от определена категория труд е необходимо същия да попада в конкретна точка от действащия по време на полагане на спорния стаж Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране /отм./.

Въз основа на събраните в хода на делото доказателства, съдът намира на неоснователни твърденията на жалбоподателя затова, че трудът за периода 12.06.1979г.- 20.01.1982г. е от втора категория труд. Видно от потвърдения стаж от Германия, по отношение на последния липсват данни за категория труд. На следващо място, съгласно разпоредбата на чл.16. ал.4 от ИПОС - осигурителен стаж, зачетен от друга държава, с която република България прилага международен договор в областта на социалното осигуряване, като положен при специфични условия на труд, съответстващ на първа и втора категория по българското законодателство, се взема предвид при преценка правото на пенсия в неговата календарна продължителност, без да се превръща по реда на чл. 104 от КСО, освен ако в международен договор е предвидено друго. В този смисъл, съдът възприема изводите на вещото лице в изготвената СИЕ и зачитането на процесния период за трета категория труд в съответствие с приложимите законови разпоредби по калегоризиране на труда.

Във втори вариант на допълнителното заключение, оспорено изцяло от ответника, е прието, че трудовият стаж за периода 12.06.1979г. - 20.01.1982г. е от втора категория труд по т.66, б."б" от ПКТП. Съдът не възприема тези доводи на вещото лице, доколкото същото в съдебно заседание не посочи

използваната разпоредба от ПКТП /отм./ От друга страна трудът, който се обхваща от т.66 б от ПКТП съгласно чл.16, ал.2 от ППОС се счита за осигурителен стаж от първа, а не от втора категория труд, като от втора категория се счита осигурителният стаж по т.66г, 66е, 66з и 66 и от ПКТП /отм./ Посочената от вещото лице разпоредба не регламентира зачитането на спорния стаж от втора категория труд. Изложените от вещото лице доводи, че характерът на извършваната работа и на изпълняваните задачи, условията, вредността и тежестта на труда в предприятията от отрасъл машиностроене за длъжността шлосер и шлосер по Р. са сходни и идентични, според съд представляват предположения, които не се обосновават от приложимите доказателства и правни норми приложими към процесния стаж.

Неоснователно е искането на жалбоподателя за зачитане на осигурителен стаж по трудова книжка за периода 01.04.1990г.-06.09.1991г. от [фирма], тъй като същият не е надлежно установен. Съгласно чл.6 от Правилника за прилагане на Дял трети от КТ/51 г. частните предприятия, стопанства и домакинства, които имат наети на работа лица, подлежащи на задължително осигуряване, са длъжни в седмичен срок от постъпването им на работа да ги снабдят с осигурителни книжки, ако не са снабдени за съответната календарна година.

В чл.1, ал.1, т.6 от действащата през спорния период 01.04.1990г.-06.09.1991г. Наредба за обществено осигуряване на лицата, които упражняват трудова дейност във фирмите на граждани, в индивидуалните земеделски стопанства, по договор за аренда или въз основа на регистрация или произвеждат селскостопанска продукция при заплащане на акорд обн.ДВ. бр.70/1989г., отм. от 20.07.1992г./ е регламентирано, че работещите по трудов договор с фирми на граждани или с индивидуални земеделски стопанства се осигуряват задължително за всички осигурителни случаи по чл.146 от Кодекса на труда от 1951г. по реда на тази наредба. В чл.14 от Наредбата е регламентирано, че на тези лица се издават осигурителни книжки, в които се вписват направените осигурителни вноски, изплатените парични обезщетения, помощи и месечни добавки за деца. Вписванията се правят от съответните териториални поделения „социално осигуряване“, общински народни съвети, фирми или други социалистически организации, чрез които се правят вноските и се извършват осигурителните плащания. Участието в осигуряването и трудовият стаж на тези лица се удостоверява с осигурителна книжка с оглед ползването на права от държавното обществено осигуряване, макар това да не изключва задължението на работодателя да издава трудова книжка.

Жалбоподателят не е удостоверил надлежно осигурителен стаж за периода на работа в [фирма] нито с осигурителна книжка, нито със заверена съгласно законовите изисквания трудова книжка. В заявление вх.№МП-59409/ 13.05.2014г. Л. Р. декларира, че не притежава осигурителна книжка. От декларация вх.№ МП-594-9#25 от 14.04.2015г. на жалбоподателя се установява, че същият е уведомен, че положеният от него труд при [фирма] не може да се зачете поради липса на осигурителна книжка. Стажът при ЕТ "С. К." в периода 01.04.1990г.-06.09.1991г., фигуриращ в трудова книжка №166/10.05.1971 г. не е надлежно заверен с два подписа съгласно изискването на Инструкция №2492/68г. поради което този период правилно не

е зачетен при преценка на правото на пенсия.

В изпълнение на решение №2153-21-99/06.11.2015г. на Директора на ТП на НОИ е извършена проверка от контролните органи на НОИ на [фирма], обективирана в Констативен протокол от 11.12.2015г. От декларация на С. К. се установява, че същият не съхранява документи, свързани с дейността на [фирма], в това число и ведомости за заплати на наетите лица, както и че не притежава печат на фирмата.

С оглед на изложеното, съдът счита, че поради непредставена осигурителна книжка, ненадлежно заверена трудова книжка и липса на първична документация, при преценка правото на пенсия на жалбоподателя правилно не е зачетен осигурителен стаж за периода 01.04.1990г.-06.09.1991г. от [фирма] .

Неоснователно е и искането на жалбоподателя за периода 01.11.2002г. - 23.05.2003г., през който е работил при [фирма] да му бъде зачетен осигурителен стаж в размер на календарната продължителност на периода съобразно отразения в трудовата книжка трудов стаж 6 месеца и 15 дни. Според съда, липсва законово основание за зачитане както на трудов, така и на осигурителен стаж на представената трудова книжка, доколкото същата не е надлежно заверена.

Съгласно чл.6 ал.1 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж /обн.ДВ.бр.102/1993г./ при прекратяване на трудовото правоотношение продължителността на трудовия стаж, придобит от работника или служителя при работодателя към датата на прекратяване на трудовото правоотношение, се записва с цифри и думи и се подписва от главния счетоводител и от работодателя, като се подпечатва с печата му. Установяване на трудов стаж, неоформен по посочения в чл.6, ал.1 от НТКТС начин, съгласно чл.12, ал.2 от наредбата може да се извършва само за трудов стаж, придобит до 1 юли 1960г. Заверката на трудовата книжка на жалбоподателя за периода 01.11.2002г.-23.05.2003г. не отговаря на последните изисквания, поради което съдът изцяло споделя доводите на административни орган в тази връзка.

Съгласно чл.40. ал.4 от НПОС/ нова ДВ, бр. 19/2003г. в сила от 01.01.2003г./ за времето след 31.12.2002г. ако продължителността на осигурителния стаж на лицата, работещи по трудово или по служебно правоотношение, е равна на продължителността на трудовия или служебния етаж, в трудовата или в служебната книжка при прекратяване на правоотношението се вписва от осигурителя следния текст: „Осигурителният стаж е равен на зачетения трудов /служебен/ стаж. Ако в трудовата или в служебната книжка не е направено посоченото вписване, осигурителният стаж се установява с документ по образец, утвърден от управителя на НОИ, издаден от осигурителя.

Изискването за вписване е с оглед изменената от 01.01.2003г. разпоредба на чл.9, ал.1, т.1 от КСО, регламентираща пропорционално зачитане на осигурителния стаж в случаите на работа при непълно работно време. Съгласно чл.9. ал.1, т.1 от КСО осигурителният стаж се изчислява в часове, дни, месеци и години. За осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата по чл.4, ал.1, т.1 са работили при пълното законоустановено за тях работно време, ако са внесени или дължими осигурителните вноски върху полученото, начисленото и неизплатеното, както и неначисленото

възнаграждение, но не по-малко от минималния осигурителен доход по чл.6, ал., т.3 за съответната професия: когато лицето е работило при непълно работно време, осигурителният стаж се зачита пропорционално на законоустановеното работно време.

По силата на чл.38. ал.3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж осигурителният стаж на лицата по чл.4. ал.1, т.1-4, 69 и 7 от КСО за времето след 31 декември 2002 г., а за лицата по чл. 4, ал. 1, т. 8 - за времето след 27 декември 2003 г., се зачита и изчислява както следва:

1. за един ден осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата по чл. 4, ал.1. т.1-4 и 6 са отработили пълното законоустановено за тях работно време за деня и за това време са внесени или са дължими осигурителните вноски върху възнаграждението им, а за работниците и служителите - върху не по-малко от минималния осигурителен доход за съответната професия по икономическа дейност; осигурителният стаж на лицата по т. 1, които са работили при непълно работно време и са били осигурени върху не по-малко от минималния осигурителен доход за професията по икономическа дейност за съответната продължителност на работното време, се изчислява, като сборът от отработените часове се раздели на установената с нормативен акт продължителност на работното време.

По данни в Регистъра на осигурените лица на НОИ за целия период от 01.11.2002г.до 23.05.2003г. жалбоподателят е работел на непълно работно време – 4 часа. При спазване разпоредбата на чл.9, ал.1, т.1 от КСО при преценка правото на пенсия длъжностното лице по пенсионно осигуряване правилно е зачело на жалбоподателя осигурителен стаж по Р. на НОИ в размер на 2 месеца за периода 01.11.2002- 31.12.2002г. и в размер на 2 месеца и 11 дни за периода 01.01.2003г.-23.05.2003г. на 4 часа/.

В хода на съдебното производство не се събраха доказателства, опровергаващи изводите на административния орган, че жалбоподателят не отговаря на законовата предпоставка, регламентирана в чл.68 от КСО за наличие на 37 години и 8 месеца надлежно доказан осигурителен стаж. Жалбоподателят не е внесъл осигурителни вноски по чл.9а, ал.2 от КСО за недостигащия осигурителен стаж, поради което отказът за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст се явява правилен и законосъобразен.

С оглед на изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. С. Р. против Решение № 2153-21-26 от 06.02.2017г. на Директора на Териториално поделение – С. град на НОИ, с което са оставена без уважение жалбата на Р. срещу разпореждане №[ЕГН]/40/31.05.2016г. на ръководител „ПО“.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: